

er til Stede, saa maa de naturligvis bortfalde. En saadan Betragtning vilde være ganske doktrinær, og jeg kan ikke tænke mig, at man ved Overvejelsen af hele dette Spørgsmaal ikke vil lade sig vejlede af de Erfaringer, som man, siden disse Restriktioner blev givet, er naaet til, og endvidere af en ganske objektiv Overvejelse med Hensyn til hele den Side af Erhvervslivet, som denne Produktion i det hele taget angaar.

Dér er der nu fra forskellig Side redegjort for, at Bryggeriindustrien ikke kan siges ved Restriktionerne at være lagt i Lænker paa en saadan Maade, at den ikke har kunnet trives paa udmærket Vis igennem de Aar, hvori vi har haft disse Restriktioner. Det har vist sig, at Produktionen af de lettere Ølsorter er øget saa stærkt, at den samlede Produktion er mange Procent højere end i Aarene før Krigen, og jeg tror heller ikke, der er Anledning til at forvente, at der, hvis man gaar bort fra Produktionen af de lettere Sorter til Fordel for en Produktion af det sværere Øl, som saa vil gaa ind i Forbruget, vil blive en øget Anvendelse af Arbejdere indenfor Ølproduktionen. Saa vidt mig bekendt er der ikke ved Overgangen til de lettere Sorter sket nogen kendelig Ændring i Arbejdertallet. Saa vidt jeg ved, har man ved Produktionen af en Enhed svagt Øl regnet med ganske den samme Arbejds løn som den, man regnede med ved Produktionen af en Enhed stærkt Øl. Det eneste, man da skulde kunne forvente vilde blive af Betydning, hvad Arbejds løsheden indenfor Industrier angaar, skulde være dette, om Produktionen i væsentlig Grad vilde øges ved Bortfald af de lettere Sorter til Fordel for Indbrygning af de stærke. Men man skylder i Virkeligheden ethvert Bevis for, at dette vil blive Tilfældet. Jeg har ikke hørt det ærede Medlem Hr. Pitzner udtale nogen som helst Dokumentation for den Formodning, som han fremførte om, at Arbejds løsheden blandt Bryggeriarbejderne igennem Restriktionernes Ophævelse skulde formindskes.

Jeg tror da, at man paa denne Sag skal anlægge en Betragtning, som er stærkt paavirket af samfundsmæssige Hensyn, det, tror jeg, er den høje Rigsdags Pligt; men man skal naturligvis i Tilknytning dertil tage saa omfattende erhvervsmæssige Hensyn, som det overhovedet er muligt, det indbyder hele Situationen til. Jeg glæder mig derfor over, at det ærede Medlem Hr. Hedegaard har udtalt Ønsket om at faa denne Sag til nærmere Overvejelse indenfor et Udvalg, og jeg har forstaaet ærede

Ordførere for de forskellige Partier, som her har udtalt sig, saaledes, at om end der kan være Ordførere, som i og for sig har deres Stilling til Sagen klaret, er der dog ingen, der har villet udtale sig imod en Overvejelse indenfor et Udvalg, en Overvejelse, som jo maa faa og vil faa en noget anden Karakter end de Overvejelser, som er anstillet og har kunnet anstilles indenfor Afviklingsudvalget.

Det ærede Medlem Hr. Pitzner udtalte som Ordfører, at naar det konservative Folkeparti ønskede den foreliggende Indstilling vedtaget, var det ikke af Hensyn til Erhvervene, men, sagde det ærede Medlem, det var af Hensyn til Befolkningen. Men det maa jeg rigtignok sige forekommer mig at være en ganske misforstaaet Hensyntagen til Befolkningens Ønsker. Det vilde være en Hensyntagen, som jeg i hvert Tilfælde paa ingen Maade vilde kunne billige. Nej, skulde der udelukkende tages Hensyn til Befolkningen i denne Forbindelse, tror jeg, Resultatet af Overvejelserne maatte blive et andet end det, det ærede Medlem og hans Parti er kommet til. Men, derimod skønner jeg ikke, at der er noget som helst i Vejen for at erkende og udtale Erkendelsen af det, som er det faktiske i denne Forbindelse: at det er specielle Erhvervsinteresser, man mener at burde varetage. Det er jo Erhvervsinteresser, som i og for sig fuldt vel taaler Dagens klare Lys, og som jeg ikke kan have det mindste imod bliver varetaget. Men hvis det ikke er Tilfældet, hvis det ærede Medlem og hans Meningsfæller opgiver denne Betragtning, synes jeg rigtignok, de drager Grunden bort under det Standpunkt, de her indtager, og saa vil de i meget høj Grad vanskeliggøre det at naa til det Resultat, som det er deres Ønske at naa: at vi kommer bort fra Restriktionerne i den foreliggende Skikkelse.

Og det mener jeg rigtignok, vi bør. Vi bør ikke opretholde dem i den Form, de i Øjeblikket har, thi selv om jeg erkender det rigtige i den Betragtning, at den Import, der hidtil er foregaaet af det stærke Øl, som det er forbudt at brygge her i Landet, har betydet grumme lidt, saa er det naturligvis en Urimelighed at forbyde dansk Produktion at fremstille en Varesort, som den særdeles vel er i Stand til at fremstille, og tillade, at denne Varesort indføres, selv om det sker i meget begrænset Grad. Det er naturligvis i og for sig en Urimelighed, og det er jo endelig ogsaa en Urimelighed, at de danske Bryggerier, som har været i Stand til at fremstille en Vare, der har kunnet erobre sig et Marked i Udlandet,